

18764

Herziening van de regeling betreffende de voorwaardelijke veroordeling en de voorwaardelijke invrijheidstelling

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

26 februari 1986

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bestaande voorschriften omtrent de voorwaardelijke veroordeling te herzien en de bestaande voorschriften omtrent de voorwaardelijke invrijheidstelling te vervangen door een regeling op grond waarvan tot duurzame vrijheidsstraf veroordeelden uit hoofde van de wet in beginsel vervroegd in vrijheid worden gesteld;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

In het Wetboek van Strafrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De laatste volzin van het derde lid van artikel 13 wordt vervangen door:

Is het beroep na afloop van die termijn ingesteld, dan is het niettemin ontvankelijk, indien blijkt dat de veroordeelde het beroep zo spoedig heeft ingesteld als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd.

B. Na artikel 13 worden drie nieuwe artikelen ingevoegd, die luiden:

Artikel 13a

1. Het beroep wordt ingesteld bij aangetekende brief, die is gericht tot de griffie van het gerechtshof te Arnhem.

2. Als dag van het beroep geldt in dit geval de dag waarop de brief ter griffie wordt ontvangen.

3. Het beroep kan ook worden ingesteld door het afleggen van een verklaring op die griffie door:

a. een advocaat, indien deze verklaart daartoe door de veroordeelde bepaaldelijk te zijn gemachtigd;

- b. een bij bijzondere volmacht schriftelijk gemachtigde.
4. Artikel 451a van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
5. Het beroep vervalt indien, voordat het gerechtshof de zaak heeft onderzocht, de vrijheidsbeneming is beëindigd.

Artikel 13b

1. Na van de griffier van het gerechtshof een kennisgeving te hebben ontvangen dat beroep is ingesteld, zendt de Minister van Justitie de op zijn last betrekking hebbende stukken aan het gerechtshof toe. De voorzitter van het gerechtshof bepaalt daarop onverwijld een dag voor het onderzoek van de zaak, tenzij hij vaststelt dat het beroep inmiddels is vervallen.
2. Het onderzoek van de zaak vindt plaats in raadkamer. Nochtans kan de veroordeelde die de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt verzoeken dat het onderzoek in het openbaar zal plaats vinden. De rechter beslist of en in hoeverre aan dat verzoek zal worden voldaan.
3. De procureur-generaal is bij het onderzoek tegenwoordig en wordt ter zake gehoord.
4. Het gerechtshof stelt de veroordeelde in de gelegenheid het beroep toe te lichten. De veroordeelde kan zich door een raadsman doen bijstaan. Indien hij geen raadsman heeft, voegt de voorzitter hem op zijn verzoek een raadsman toe. De veroordeelde en zijn raadsman kunnen voor de aanvang van het onderzoek van de stukken ter griffie kennis nemen.
5. Het gerechtshof kan, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van de procureur-generaal of op verzoek van de veroordeelde of diens raadsman ook andere personen horen. De veroordeelde en zijn raadsman kunnen deze verhoren bijwonen en worden in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.
6. De artikelen 22, 23, 23, eerste, derde en vierde lid, 25, 274, 277, 303, 304, 315, 319, 320, 328, 329, 331, 345, eerste en derde lid, en 346 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13c

De beslissing van het gerechtshof is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. Zij is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen. Vanwege de procureur-generaal wordt zij onverwijld ter kennis van de veroordeelde gebracht.

C. De artikelen 14a–14l worden vervangen door de navolgende artikelen:

Artikel 14a

1. In geval van veroordeling tot gevangenisstraf van ten hoogste een jaar, tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, of tot geldboete, kan de rechter bepalen dat de straf of een gedeelte daarvan niet zal worden tenuitvoergelegd.
2. Ingeval van veroordeling tot gevangenisstraf van meer dan een jaar en ten hoogste drie jaren kan de rechter bepalen dat een gedeelte van de straf, tot ten hoogste een derde, niet zal worden tenuitvoergelegd.
3. De rechter kan voorts bepalen dat opgelegde bijkomende straffen geheel of gedeeltelijk niet zullen worden tenuitvoergelegd.
4. In geval van veroordeling tot gevangenisstraf of tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, met toepassing van het eerste of tweede lid, kan de rechter tevens geldboete opleggen.

Artikel 14b

1. De rechter die bepaalt dat een door hem opgelegde straf geheel of gedeeltelijk niet zal worden tenuitvoergelegd, stelt daarbij een proeftijd vast.

2. De proeftijd bedraagt in de gevallen bedoeld in artikel 14c, eerste lid, en tweede lid, onder 3° en 4°, ten hoogste twee jaren en in de overige gevallen ten hoogste drie jaren.

3. De proeftijd gaat in:

a. indien een mededeling als bedoeld in artikel 366, derde of vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering is voorgeschreven, op de vijftiende dag nadat die mededeling aan de verdachte in persoon is betekend, tenzij door tijdige aanwending van een rechtsmiddel het vonnis niet onherroepelijk is geworden;

b. indien de in artikel 14e bedoelde kennisgeving moet worden betekend, op de dag na die van de betekening.

4. De proeftijd loopt niet gedurende de tijd dat de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

Artikel 14c

1. Toepassing van artikel 14a geschiedt onder de algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit.

2. Bij toepassing van artikel 14a kunnen voorts de volgende bijzondere voorwaarden worden gesteld:

1°. gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade binnen een door de rechter te bepalen termijn, korter dan de proeftijd;

2°. opneming van de veroordeelde in een inrichting ter verpleging gedurende een door de rechter te bepalen termijn, ten hoogste gelijk aan de proeftijd;

3°. storting van een door de rechter vast te stellen waarborgsom, ten hoogste gelijk aan het verschil tussen het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd en de opgelegde boete;

4°. andere bijzondere voorwaarden, het gedrag van de veroordeelde betreffende, waaraan deze gedurende de proeftijd, of een bij de veroordeling te bepalen gedeelte daarvan, heeft te voldoen.

3. De bijzondere voorwaarden mogen de vrijheid van de veroordeelde zijn godsdienst of levensovertuiging te belijden en de staatkundige vrijheid niet beperken.

4. Bij het stellen van de bijzondere voorwaarde van storting van een waarborgsom vinden de artikelen 23, eerste en tweede lid, en 24 overeenkomstige toepassing.

Artikel 14d

1. Met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is het openbaar ministerie belast.

2. De rechter kan aan een krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen reclasseringsinstelling dan wel aan een bijzondere reclasseringsambtenaar opdracht geven de veroordeelde bij de naleving van de voorwaarden hulp en steun te verlenen.

Artikel 14e

1. Nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden, wordt zo spoedig mogelijk vanwege het openbaar ministerie aan de veroordeelde een kennisgeving gezonden. De kennisgeving behelst de straf waartoe hij is veroordeeld, alle beslissingen die betrekking hebben op de in artikel 14c omschreven algemene en bijzondere voorwaarden en de datum van ingang van de proeftijd.

2. Tenzij het een vonnis of arrest betreft, ten aanzien waarvan artikel 366, derde of vierde lid van het Wetboek van Strafvordering toepassing heeft gevonden, wordt de in het vorige lid bedoelde kennisgeving aan de veroordeelde betekend; indien bijzondere voorwaarden zijn gesteld geschiedt de betekening aan de veroordeelde in persoon.

Artikel 14f

1. De rechter die de voorwaarde heeft gesteld kan hetzij na de ontvangst van een vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de veroordeelde de proeftijd verkorten of deze éénmaal verlengen. De verlenging geschiedt met ten hoogste één jaar.

2. Evenzo kan de in het eerste lid bedoelde rechter gedurende de proeftijd of gedurende de tijd dat deze is geschorst in de gestelde bijzondere voorwaarden of in de termijn waartoe deze voorwaarden in haar werking binnen de proeftijd zijn beperkt wijziging brengen, deze voorwaarden opheffen, alsnog bijzondere voorwaarden stellen en een opdracht als bedoeld in artikel 14d geven, wijzigen of opheffen.

Artikel 14g

1. Indien enige gestelde voorwaarde niet wordt nageleefd kan de rechter, indien hij daartoe termen vindt, na ontvangst van een vordering van het openbaar ministerie en onverminderd het bepaalde in artikel 14f,

1°. gelasten dat de niet ten uitvoergelegde straf alsnog zal worden tenuitvoergelegd;

2°. al of niet onder instandhouding of wijziging van de voorwaarden gelasten dat een gedeelte van de niet tenuitvoergelegde straf alsnog zal worden tenuitvoergelegd.

2. Tot behandeling van de vordering is bevoegd de rechter die de straf heeft opgelegd. Indien de veroordeelde wordt vervolgd wegens een strafbaar feit, begaan voor het einde van de proeftijd, is tot behandeling van de vordering bevoegd:

a. de arrondissementsrechtbank, indien deze bevoegd is tot kennisneming in eerste aanleg van het feit,

b. de kantonrechter, indien deze bevoegd is tot kennisneming van dat feit en van feiten, terzake waarvan de veroordeling, waarop de vordering betrekking heeft, is uitgesproken.

De vordering wordt in dat geval ingediend door het openbaar ministerie belast met de vervolging van het feit en kan slechts bij gelegenheid van een veroordeling terzake worden toegewezen. Strekt de vordering tot de tenuitvoerlegging van gevangenisstraf van meer dan zes maanden, dan wordt zij niet door een enkelvoudige kamer van de rechtbank behandeld.

3. Wanneer overeenkomstig artikel 14c, tweede lid, onder 3°, een waarborgsom is gestort kan de rechter voorts een beslissing nemen, krachtens welke die som geheel of ten dele aan de Staat vervalt.

4. De in het eerste en tweede lid bedoelde vordering wordt gedagtekend op de dag van ontvangst ter griffie. Het openbaar ministerie is in zijn vordering niet ontvankelijk wanneer zij later wordt ingediend dan drie maanden na het verstrijken der proeftijd.

Artikel 14h

1. In de gevallen in de artikelen 14f en 14g bedoeld brengt het openbaar ministerie de zaak aan door de indiening van een met redenen omklede vordering. Is door de veroordeelde een verzoek tot toepassing van artikel 14f tot de rechter gericht, dan dient het openbaar ministerie ten spoedigste nadat het verzoekschrift in zijn handen is gesteld een met redenen omklede conclusie in.

2. Onmiddellijk na de indiening van de vordering of de conclusie bepaalt de rechter, tenzij de summiere kennisneming van de stukken hem aanleiding geeft om de vordering of het verzoek buiten behandeling te laten, een dag voor het onderzoek van de zaak. In het geval, bedoeld in artikel 14g, tweede lid, tweede volzin, geschiedt de behandeling van de vordering gelijktijdig met de behandeling van het feit waarvoor de veroordeelde wordt vervolgd.

3. Het openbaar ministerie doet de veroordeelde en degene die met het verlenen van hulp en steun was belast tot bijwoning van het onderzoek oproepen, onder betekening van de vordering of de conclusie aan de veroordeelde.

4. Zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde is bevoegd getuigen en deskundigen te doen dagvaarden of schriftelijk te doen oproepen om bij het onderzoek tegenwoordig te zijn. De artikelen 260 en 263 van het Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing.

5. De veroordeelde en degene die met het verlenen van hulp en steun is belast kunnen vóór de aanvang van het onderzoek van de stukken kennis nemen. Hetzelfde geldt ten aanzien van de raadsman van de veroordeelde of, indien de zaak bij de kantonrechter wordt behandeld, ten aanzien van een bijzonder daartoe door de veroordeelde gemachtigde. Het bepaalde bij en krachtens artikel 34 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14i

1. Het onderzoek vindt plaats ter openbare terechtzitting.

2. Het openbaar ministerie is bij het onderzoek tegenwoordig en wordt terzake gehoord.

3. De veroordeelde en degene die met het verlenen van hulp en steun is belast kunnen bij het onderzoek tegenwoordig zijn en worden alsdan gehoord. De veroordeelde kan zich door een raadsman of, indien de zaak bij de kantonrechter wordt behandeld, door een bijzonder daartoe door de veroordeelde gemachtigde, doen bijstaan.

4. In gevallen waarin de behandeling van de zaak niet gelijktijdig geschiedt met de behandeling van een feit waarvoor de veroordeelde wordt vervolgd, vinden de artikelen 269, 272, eerste lid, 273–275, 277, 278, 280, 281–294, 296–311, 315, 316, 318, 319, 320, eerste en tweede lid, 321, 322, 324, 326–329, 331, 345, eerste en derde lid, en 346 van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

5. Gedurende het onderzoek kan het openbaar ministerie zijn ingediende vordering of conclusie en de veroordeelde zijn verzoek wijzigen.

Artikel 14j

1. Rechterlijke beslissingen omtrent vorderingen van het openbaar ministerie of verzoeken van de veroordeelde zijn met redenen omkleed en worden in het openbaar uitgesproken. Zij zijn, voor zover zij geen deel uitmaken van uitspraken terzake van andere strafbare feiten, niet aan enig rechtsmiddel onderworpen.

2. De inhoud van de in het eerste lid bedoelde beslissingen wordt onverwijld vanwege het openbaar ministerie schriftelijk medegedeeld aan de veroordeelde en aan degene die met het verlenen van hulp en steun is belast, zomede aan degene die bij de beslissing daarvan wordt ontheven. Indien de beslissing een wijziging van de bijzondere voorwaarden bevat of daarbij alsnog bijzondere voorwaarden zijn gesteld wordt de mededeling aan de veroordeelde in persoon betekend.

Artikel 14k

1. Wanneer overeenkomstig artikel 14c, tweede lid, onder 3°, een waarborgsom is gestort, wordt deze aan de veroordeelde teruggegeven, voor zover die som niet krachtens een rechterlijke beslissing, als bedoeld in artikel 14g, derde lid, aan de Staat is vervallen. De teruggave geschiedt zodra vaststaat dat zodanige beslissing niet meer kan worden genomen, onverminderd de bevoegdheid van de rechter om, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de veroordeelde, te bevelen dat

gehele of gedeeltelijke teruggave op een eerder tijdstip zal plaats hebben.

2. In geval van een vordering of verzoek als bedoeld in het vorige lid vinden de artikelen 14h–14j overeenkomstige toepassing.

3. De aanspraak op teruggave is niet overdraagbaar.

D. De artikelen 15–15h worden vervangen door de volgende artikelen.

Artikel 15

1. De veroordeelde tot vrijheidsstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte ten hoogste een jaar bedraagt wordt vervroegd in vrijheid gesteld wanneer de vrijheidsbeneming ten minste zes maanden heeft geduurd en van het alsdan nog ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf een derde gedeelte is ondergaan.

2. De veroordeelde tot tijdelijke vrijheidsstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte meer dan een jaar bedraagt wordt vervroegd in vrijheid gesteld wanneer hij twee derde gedeelte daarvan heeft ondergaan.

3. Voor de toepassing van de vorige leden wordt de tijd die door de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van de uitspraak in verzekering, in voorlopige hechtenis of in detentie in het buitenland ingevolge een Nederlands verzoek om uitlevering is doorgebracht onder de termijn begrepen, tenzij die tijd, met toepassing van artikel 68, eerste lid, laatste volzin, van het Wetboek van Strafvordering reeds in mindering is gebracht op een andere straf die de veroordeelde heeft ondergaan.

4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien op grond van artikel 14g, eerste lid, de tenuitvoerlegging van het geheel of een gedeelte van een vrijheidsstraf is gelast.

5. Indien de veroordeelde meer dan één vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk heeft te ondergaan, worden deze zo enigszins mogelijk aaneensluitend ten uitvoergelegd. In dat geval worden de tenuitvoer te leggen gedeeltes gezamenlijk, met uitzondering van vervangende hechtenis, als één vrijheidsstraf aangemerkt, waarop dit artikel en artikel 15a toepasselijk zijn.

6. De artikelen 570 en 570a van het Wetboek van Strafvordering zijn toepasselijk.

Artikel 15a

1. Vervroegde invrijheidstelling kan worden uitgesteld of achterwege blijven indien:

a. de veroordeelde op grond van de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens is geplaatst in een justitiële inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden en zijn verpleging voortzetting behoeft;

b. de veroordeelde onherroepelijk is veroordeeld terzake van een misdrijf waarvoor ingevolge artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering voorlopige hechtenis is toegelaten en dat is begaan na de aanvang van de tenuitvoerlegging van zijn straf;

c. is gebleken dat de veroordeelde zich anderszins na de aanvang van de tenuitvoerlegging van zijn straf zeer ernstig heeft misdragen.

2. Indien het openbaar ministerie, met de tenuitvoerlegging van de straf belast, van oordeel is dat er op een der gronden genoemd in het eerste lid reden is een vervroegde invrijheidstelling met een bepaalde termijn uit te stellen of achterwege te laten, richt het onverwijld een daartoe strekkende schriftelijke vordering tot het gerechtshof te Arnhem. De vordering bevat de grond waarop zij berust. Een afschrift van de vordering wordt toegezonden aan de veroordeelde.

3. In de gevallen als bedoeld in het vijfde lid van artikel 15 komt deze bevoegdheid toe aan het openbaar ministerie bij het gerecht waarvan de uitspraak het laatst in kracht van gewijsde is gegaan, dan wel aan het

openbaar ministerie bij het gerecht, dat de langste ten uitvoer te leggen vrijheidsstraf heeft opgelegd.

4. De in het tweede lid bedoelde vordering dient uiterlijk dertig dagen vóór het tijdstip waarop vervroegde invrijheidstelling ingevolge het vorige artikel zou moeten plaats vinden te zijn ontvangen op de griffie van het gerechtshof. Het openbaar ministerie is in een later ingediende vordering ontvankelijk indien het aannemelijk maakt dat een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid zich eerst nadien heeft voorgedaan.

Artikel 15b

1. Bij zijn vordering zendt het openbaar ministerie de daarop betrekking hebbende stukken aan het gerechtshof toe. De voorzitter van het gerechtshof bepaalt daarop onverwijld een dag voor het onderzoek van de zaak, tenzij hij vaststelt dat het openbaar ministerie in zijn vordering niet kan worden ontvangen. Indien zulks niet wordt vastgesteld, stelt de griffier een afschrift van de vordering en van de daarop betrekking hebbende stukken de procureur-generaal bij het gerechtshof ter hand.

2. Hangende de beslissing van het gerechtshof op de vordering wordt de veroordeelde niet vervroegd in vrijheid gesteld.

3. Indien niet blijkt dat de veroordeelde reeds een raadsman heeft, voegt de voorzitter van het gerechtshof hem op zijn verzoek er een toe. De veroordeelde en zijn raadsman kunnen voor de aanvang van het onderzoek van de stukken kennis nemen. Het bepaalde bij en krachtens artikel 34 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

4. Zowel de procureur-generaal als de veroordeelde is bevoegd getuigen en deskundigen te doen dagvaarden of schriftelijk te doen oproepen om bij het onderzoek tegenwoordig te zijn. De artikelen 260 en 263 van het Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing. Het gerechtshof kan ambtshalve ook andere personen horen.

5. Het onderzoek vindt plaats ter openbare terechtzitting. De veroordeelde wordt in de gelegenheid gesteld bij de behandeling van zijn zaak tegenwoordig te zijn en zich door zijn raadsman te doen bijstaan. De procureur-generaal is bij het onderzoek aanwezig en wordt terzake gehoord.

6. De artikelen 269, 273–275, 277, 278, 280, 281–294, 315, 319, 320, eerste en tweede lid, 321, 322, 324, 326–331, 345, eerste en derde lid, en 346 van het Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 15c

1. Indien het gerechtshof de vordering van het openbaar ministerie toewijst, verleent het machtiging de veroordeelde op het in de vordering aangegeven tijdstip in vrijheid te stellen. Het openbaar ministerie is bevoegd te vorderen dat vervroegde invrijheidstelling, waarvan uitstel is gelast, wederom wordt uitgesteld of niet plaats vindt, indien zich na de aanvankelijke beslissing opnieuw een omstandigheid heeft voorgedaan als bedoeld in het eerste lid van artikel 15a.

2. Indien het gerechtshof de vordering geheel of gedeeltelijk afwijst, bepaalt het op welk tijdstip de veroordeelde vervroegd in vrijheid gesteld zal worden.

3. De beslissing van het gerechtshof omtrent een vordering is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. Vanwege de procureur-generaal wordt zij onverwijld aan het openbaar ministerie dat de vordering instelde en aan de veroordeelde ter kennis gebracht.

4. Tegen de beslissing van het gerechtshof staat geen rechtsmiddel open.

Artikel 15d

In gevallen waarin het gerechtshof een vordering geheel of gedeeltelijk afwijst kan het op verzoek van de veroordeelde hem een vergoeding ten

laste van de Staat toekennen voor de schade die hij heeft geleden ten gevolge van vrijheidsbeneming, ondergaan uit hoofde van het tweede lid van artikel 15b. De artikelen 89, eerste lid, tweede volzin, derde, vierde en vijfde lid, en 90, 91 en 93 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

E. Artikel 16 wordt gelezen als volgt:

Voorschriften tot nadere regeling van het verlenen van hulp en steun aan veroordeelden worden vastgesteld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

F. Artikel 17 vervalt.

ARTIKEL II

In het Wetboek van Strafvordering worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Na artikel 361, wordt een nieuw artikel ingevoegd dat luidt:

Artikel 361a

Heeft de officier van justitie tevens een vordering ingediend tot het gelasten van gehele of gedeeltelijke tenuitvoerlegging van een met toepassing van artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht opgelegde straf, dan beraadslaagt de rechtbank mede over haar bevoegdheid om over de vordering te oordelen, over de ontvankelijkheid van de officier van justitie en over de gegrondheid van de vordering. Het vonnis houdt alsdan, tenzij onbevoegdheid van de rechtbank om over de vordering te oordelen of niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie wordt uitgesproken, ook de beslissing van de rechtbank over de vordering in.

B. In artikel 366, derde lid, wordt in plaats van «artikel 14b, tweede lid» gelezen: artikel 14b, derde lid.

C. Aan artikel 424 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt:

Heeft artikel 361a toepassing gevonden, dan kan, indien alleen de verdachte in hoger beroep is gekomen, slechts met eenparigheid van stemmen een beslissing worden genomen welke er toe leidt, dat de som van de ingevolge het vonnis opgelegde en ten uitvoer te leggen straffen of strafgedeelten wordt overschreden.

D. In artikel 558, tweede lid, wordt in plaats van «artikel 14h» gelezen: artikel 14g.

ARTIKEL III

In artikel 73, eerste lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie wordt in plaats van «zaken in beroep als bedoeld in de artikelen 13, 15c en 15g van het Wetboek van Strafrecht» gelezen: vorderingen, als bedoeld in artikel 15a en 15c van het Wetboek van Strafrecht en zaken in beroep als bedoeld in artikel 13 van dat Wetboek.

ARTIKEL IV

In artikel 5, tweede lid, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Het gestelde onder 1° wordt gelezen: een last tot gehele of gedeeltelijke tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke veroordeling;
- Het gestelde onder 3° en 4° vervalt;
- Na het gestelde onder 2° wordt ingevoegd:
3° een last tot uitstel of het niet doen plaats vinden van vervroegde invrijheidstelling;
- Het gestelde onder 5° wordt vernummerd tot 4°.

ARTIKEL V

Artikel 76, vijfde lid, van de Algemene Wet inzake rijksbelastingen vervalt.

ARTIKEL VI

Artikel 197, vijfde lid, tweede volzin, van de Algemene Wet inzake de douane en de accijnzen vervalt.

ARTIKEL VII

Indien en zodra het bij Koninklijke boodschap van 24 oktober 1983 ingediende ontwerp van Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen kracht van wet verkrijgt, wordt het tweede lid van artikel 40 van die wet als volgt gelezen:

2. Het toezicht wordt uitgeoefend met inachtneming van het bij of krachtens de artikelen 14b, vierde lid, 14d, eerste lid, en artikel 16 van het Wetboek van Strafrecht bepaalde.

ARTIKEL VIII

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Wij kunnen bepalen dat gedeelten van deze wet op afzonderlijke tijdstippen in werking treden.

ARTIKEL IX

A. Een proeftijd van meer dan twee jaren, bepaald ter zake van een vóór de inwerkingtreding van deze wet opgelegde voorwaardelijke veroordeling, vervalt na die inwerkingtreding wanneer hij twee jaren heeft geduurd, behoudens indien de proeftijd is bepaald met het oog op de vervulling van ingevolge artikel 14c, eerste lid, onder 1° of 2°, van het Wetboek van Strafrecht gestelde bijzondere voorwaarden, en onverminderd de bevoegdheid van de rechter om op verzoek van de veroordeelde of op vordering van het openbaar ministerie een proeftijd te verlengen.

B. 1. Veroordeelden tot vrijheidsstraf van ten hoogste één jaar, van wier straftijd op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet reeds zes maanden en een derde van het alsdan nog ten uitvoer te leggen gedeelte is verstreken, worden op dat tijdstip vervroegd in vrijheid gesteld.

2. Veroordeelden tot vrijheidsstraf van meer dan één jaar en ten hoogste dertien maanden en twee weken, van wier straftijd op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet reeds twee derde gedeelte is verstreken, worden op dat tijdstip vervroegd in vrijheid gesteld.

C. Op veroordeelden, die vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet voorwaardelijk in vrijheid zijn gesteld en aan wier invrijheidstelling bijzondere voorwaarden zijn verbonden, alsmede op veroordeelden, te wier aanzien vóór dat tijdstip is besloten geen voorwaardelijke invrijheid-

stelling te verlenen, deze te schorsen of te herroepen, blijven de artikelen 15–17 van het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Staatssecretaris van Justitie,